

Hvor smiler fager den danske kyst

Johannes V. Jensen/Oluf Ring

♩ = 72

T1
Hvor smi - ler fa - ger den dan - ske kyst og bre - der
Den dan - ske mark i en bøl - gen går som ån - de -
Der dri - ver hø - duft med kryd - ret vind I - gen - nem
Men du, der søg - te mod frem - med strand, de gam - le

T1
fav - nen, når sol - klar bøl - ge Og som - mer - sky - er og skib med
dræt af en ven - lig kvin - de Sødt gyn - ger byg - gen sit sil - ke -
en - gen en å sig slyn - ger Og lær - ken rin - ger skær - som - mer
lig, der mod sø - en stun - ded, hver gang du gen - ser det gam - le

T1
lyst står sun - det ind i hin - an - dens føl - ge, og Kron - borg
hår, og ru - gen ån - der med sol i sin - de, og vin - den
ind, mens vil - de blom - ster ved grøf - ten gyn - ger Grav - hø - je
land, skal san - de, her blev dit hjer - te bun - det(d) Thi dy - be

T1
lu - der ved Sjæl - lands port mod hvi - de sku - der; hvor lyst! hvor stort!
i - ler til hve - dens bryst Hvor smi - ler fa - ger den dan - ske kyst!
kro - ner det grøn - ne land Hvor skønt for - to - ner sig sø og strand!
min - der og gam - mel agt og mil - de kvin - der; hvor har de magt!